Kõrkus, laiskus, kawalus
Waletawad meile rõõmu,
Nendest sigib tüdimus.
Sellepärast, inimesed,
Tulge, tulge kuulma meid!
Meie õpetame teid
Rõõmud tundma, mis on selged.

* * *

Rõõm! sa taewa elu säde,
Taewa tütar oled sa!
Tundes sinu magust wäge,
Kuulutan so kiitust ma.
Sina kergitad kõik waewad
Kerjajal' ja kuningal' —
Waesed würsti wennaks saawad
Sinu pehme tiiwa all.
Kõik maailma inimesed!
Kät ja suud teil' kõikidel'.
Wennad, wist seal ülewel
On üks armas Isa aset.

Kellel seda õnneks antud,
Sõbraks olla sõbrale,
Kes on kalli naese saanud,
Meie seltsi tulgu see,

Kui ka ühe ainu hinge
Ta wõib omaks arwata!
Ja kes seda ei saand mitte,
Mingu mööda nuttuga.
Kõik, mis suures ringis elab,
Andku wõitu armule!
Sellest ülest' saadab see,
Kust see Tundmata kõik seab.

Rõõmu kõik maailma loomad
Joowad elu rindadest,
Rõõmu leidwad wagad, kurjad
Tema lille jälgedest.
Meile anti armastamist —
Sõbra ustaw häda sees;
Usslil anti himu tundmist;
Seeraw seisab Looja ees!
Mahalangete kõik loomad —
Ilm! ehk tunned Looja heält?
Otsi Teda ülewelt —
Üle tähtede Ta toad!

Rõõm, see on see tugew saatja
Kõik maailma wärkides;
Rõõm, rõõm ajab elu ratta,
Nagu weeder nuri sees.

Eesti-maa rahwa Kalender 1890 , lk. 32